

Test Lancia Lybra 1.8 (LX) SW

autoweek november 2000

Het zaallicht gaat uit, de spotlights knallen aan: onder begeleiding van een beukende drum & bass-dreun wiegt Lancia 's nieuwe supermodel, de Lybra SW, de catwalk op. Is ze alleen maar mooi, of heeft ze onderhuids ook wat te bieden?

De Lancia Lybra SW is erg fraai geworden, zeker als je 'm vergelijkt met de wat ons betreft toch wat fletse sedan. Hét stijl-element, die grijze banen langs het dak en de achterklep, is een fraaie verwijzing naar de Thema en Kappa station. De achterlichtunits zijn even prachtig als kenmerkend, wat we helaas niet van de koplampunits kunnen zeggen.

Van het interieur wordt iedereen vrolijk. Dat zit 'm in zowel de gebruikte materialen als in het design. De middenconsole is een waar kunststukje. Hoofdrolspeler is het grote 'tv-scherm', waarop bijna alles wat te bedienen is, aanschouwelijk wordt gemaakt - de audio, boordcomputer en (tegen meerprijs) navigatie- en GSM-telefooninstellingen.

De standaard airco laat zich links en rechts afzonderlijk bedienen via twee eigen displaytjes onderin de middenconsole.

Wat een extra vermelding verdient, is de stereo-installatie. In de Lybra zit namelijk een 300 watt sterke, door Bose ontworpen super-HiFi.

Lancia gebruikt alcantara zoals Zwarte Piet pepernoten. De stoelen en deurpanelen zitten er standaard vol mee, en voor de gelegenheid zijn ze van een leuk motiefje voorzien. Ziet er absoluut prachtig uit. En die stoelen zitten nog uitstekend ook. De zittingen hadden wellicht iets langer gekund, maar niet per se hoeven. De verstelbaarheid (ook in de hoogte) is prima in orde, wat ook geldt voor het stuur. Dat laatste zul je wel zo'n beetje in de hoogste stand moeten zetten als je prijs stelt op het zien van (de bovenkant van) alle meters.

Lancia bewijst ook dat het heel goed mogelijk is om hout op een subtiele manier te gebruiken.

Rond de middenconsole, maar ook in hele dunne randjes rond de meters.

Overigens, die meters zijn wat erg gewoon.

De Lybra is bij uitstek niet geschikt voor de morsige types onder u: de tapijten en bekleding zijn licht-crème van kleur en dus erg besmettelijk. Als u regelmatig in de modder zit, kunnen we u de aanschaf van een Lybra van harte afraden.

Alle knopjes, maar ook de deurgrepen zijn uitgevoerd in glimmend zwart, à la de stervensdure vulpen van Mont Blanc. Het oogt schitterend.

Mooi, maar niet ruim

Opmerkelijk is dat Lancia in ieder geval in één ding de mode volgt: omdat stations zo 'in' zijn, hoeven ze tegenwoordig niet meer te voldoen aan wat vroeger een basisvoorwaarde was: vooral veel ruimte. Dat aspect is bij de Lybra ondergeschikt gemaakt aan 't esthetische.

De Lybra-achterklep is alleen van binnenuit of met de afstandsbediening van de sleutel te openen. Dat gaat op den duur op je zenuwen werken. De afdekking van de bagageruimte is dik voor elkaar. De Lybra heeft daarvoor een zwaar opklapbaar zeil. Opmerkelijk is dat boven het afdekbare vak waar de cd-wisselaar zit, nog een vak is met uitsparingen voor de cd-hoesjes. Daar is over nagedacht.

Hoewel het achterin de Lancia niet écht proppen is, houdt het niet over. Er kunnen drie mensen zitten, al zijn er op de bank maar twee plekken 'uitgesneden'. Overigens zijn er drie hoofdsteunen en drie rol gordels, dus dat is het probleem niet. De middelste steun moet worden opgeklapt om z'n werk te doen, en die zie je doorgaans dus niet.

De 131 pk sterke 1.8-motor van de Lancia is het blok zoals we dat kennen van Alfa, maar dan zonder de dubbele ontsteking.

Klachten hebben we er nauwelijks over, al is het geen wonder van zuinigheid en zul je 'm op toeren moeten houden om er uit te halen wat er in zit. En dat past weer niet helemaal bij het verder rustgevende karakter van de Lybra.

Hij klinkt zoals een Italiaan hoort te klinken: vrij hoog, met een mooie snerp.

De Lybra is licht stevig, maar verre van hard geveerd. Hij gaat strak een bocht door, maar is niet zo vriendelijk op korte ribbels.

Veel te hard een bocht in betekent onderstuur, maar gas los levert geen enkele vorm van protest op. Een plaatje van een onderstel, zonder meer.

Waar de Lybra scoort, is bij z'n besturing. Die is lekker zwaar waar nodig, en biedt meer dan genoeg gevoel. Over de versnellingsbak kunnen we kort zijn: die voldoet zonder te excelleren. Aan snel schakelen heeft hij een broertje dood - dat dient gewoon rustig te gebeuren, anders gaat het haken.

Wie vooral een station wil omdat 'ie dat mooi vindt én om zo af en toe eens wat meer dan een mandje boodschappen te vervoeren, doet zichzelf een enorm plezier met een Lybra.